

Regionsudvalgets udtalelse: »Det fremtidige fælles europæiske asylsystem II«

(2010/C 79/11)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at de lokale og regionale myndigheder fortsat vil være i forreste række med hensyn til gennemførelsen af EU-lovgivningen om væsentlige elementer i det fælles europæiske asylsystem; er imidlertid bekymret over, at de i denne udtalelse omhandlede dokumenter ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den lokale og regionale dimension. Inddragelsen af den lokale og regionale dimension er nødvendig for såvel en effektiv gennemførelse af det fælles europæiske asyl system II som for overholdelsen af subsidiaritetsprincippet;
- mener, at en vellykket harmonisering kan begrænse den uforholdsmæssigt store byrde, der hviler på visse lokale og regionale myndigheder som følge af deres geografiske beliggenhed og forskelle mellem nationale tilgange. Udvalget anbefaler derfor, at det særligt i de tilfælde, hvor det er de lokale og regionale myndigheder, som gennemfører politikker vedrørende bolig, velfærd, sundhed, uddannelse og adgang til arbejdsmarkedet, bør erkendes, at det er nødvendigt med solidaritet og byrdefordeling på subnationalt niveau;
- mener, at de lokale og regionale myndigheder må have en mulighed for at anmode om yderligere direkte EU-støtte eller garantier for, at de vil få forholdsmæssig del i de midler, som tildeles medlemsstaterne, hvis den europæiske harmoniseringspolitik skal lykkes. Udvalget understreger ligeledes, at det er nødvendigt at forbedre kommunikationen på lokalt og regionalt niveau, hvad angår forskellen mellem tvungen og ikke-tvungen migration og mellem ansøgere om og modtagere af international beskyttelse, for at lokalsamfundene kan få et oplyst og positivt billede af personer under international beskyttelse.

Ordfører: Doreen Huddart (UK/ALDE), Medlem af byrådet i Newcastle-upon-Tyne

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Strategisk plan på asylområdet: en integreret tilgang til beskyttelse i EU

KOM(2008) 360 endelig

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne

KOM(2008) 815 endelig

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne.

KOM(2008) 820 endelig

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk asylstøttemyndighed

KOM(2009) 66 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. understreger, at de lokale og regionale myndigheder fortsat vil være i forreste række med hensyn til gennemførelsen af EU-lovgivningen om væsentlige elementer i det fælles europæiske asylsystem, og gentager anbefalingerne i sin første udtalelse om det fælles europæiske asylsystem, der blev vedtaget på udvalgets 74. plenarforsamling (CdR 177/2007 fin);

2. beskæftiger sig i denne anden udtalelse om det fælles europæiske asylsystem med andre specifikke aspekter af den strategiske plan i almindelighed og den foreslåede lovgivning i særdeleshed, samtidig med at de oprindelige konklusioner videreføres;

3. er bekymret over, at de i denne udtalelse omhandlede dokumenter ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den lokale og regionale dimension. Inddragelsen af den lokale og regionale dimension er nødvendig for såvel en effektiv gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem II som for overholdelsen af subsidiaritetsprincippet.

Den strategiske plan på asylområdet

4. bifalder erkendelsen af, at en harmonisering på dette område nødvendigvis må gå hånd i hånd med bedre standarder, men forbundet med visse betingelser. Mere specifikt bemærker udvalget,

at der kan opstå følgeomkostninger, som de lokale og regionale myndigheder må bære;

5. understreger, at det fælles europæiske asylsystem, eftersom det vedrører asylansøgere og flygtninge, forsat bør være rodfæstet i principperne i FN's flygtningekonvention fra 1951 og andre internationale menneskerettighedsaftaler, og at dette system hverken må indebære eller føre til, at disse standarder nedsættes;

6. bifalder den kendsgerning, at et vigtigt element i den strategiske plan og den hermed forbundne lovgivning er tilnærmelsen af tilgangene til asyl og formerne for subsidær beskyttelse. Dette er vigtigt, eftersom det erkendes, at flygtningedefinitionen har sine begrænsninger, og at mange mennesker, der søger international beskyttelse, ikke nødvendigvis er flygtninge i ordets strengeste betydning (f.eks. personer, der flygter fra naturkatastrofer). Modtagelsen og de gældende procedurer samt den tildelte status skal sikre, at disse personer behandles lige;

7. mener, at en vellykket harmonisering kan begrænse den uforholdsmæssigt store byrde, der hviler på visse lokale og regionale myndigheder som følge af deres geografiske beliggenhed og forskelle mellem nationale tilgange. I de tilfælde, hvor modtagelsesvilkårene, procedurerne eller kriterierne for at blive anerkendt som en person med behov for international beskyttelse er strengere i en medlemsstat end en anden (eller opfattes som værende så), vil det kunne føre til sekundær migration i EU. Dette vanskeliggør gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem og kan pålægge visse medlemsstater og deres lokale og regionale myndigheder unødige byrder;

8. fremhæver, at det hovedsageligt er forhold uden for EU end forhold inden for, der fører til tvungen migration;

9. anbefaler, at det særligt i de tilfælde, hvor det er de lokale og regionale myndigheder, som gennemfører politikker vedrørende bolig, velfærd, sundhed, uddannelse og adgang til arbejdsmarkedet, bør erkendes, at det er nødvendigt med solidaritet og byrdefordeling på subnationalt niveau;

10. mener, at de lokale og regionale myndigheder må have en mulighed for at anmode om yderligere direkte EU-støtte eller garantier for, at de vil få forholdsmæssig del i de midler, som tildeles medlemsstaterne, hvis den europæiske harmoniseringspolitik skal lykkes;

11. erkender, at en ulige byrdefordeling, som et resultat af en geografisk beliggenhed ved EU's ydre grænser og demografiske karakteristika, kan hindre en effektiv harmonisering, og er derfor enig i, at en yderligere harmonisering af nationale standarder gennem det fælles europæiske asylsystem må gå hånd i hånd med en forbedring af det praktiske samarbejde, så ansvaret for asylspørgsmål fordeles retfærdigt mellem medlemsstater og regioner;

12. er bekymret over, at den strategiske plan ikke beskæftiger sig med det europæiske grænseagentur FRONTEX, hverken hvad angår harmonisering eller praktisk samarbejde. Den større fokus på menneskerettigheder generelt, og i særdeleshed sårbare personers menneskerettigheder, i forslagene vedrørende det fælles europæiske asylsystem bør også afspejles i reglerne for forvaltningen af FRONTEX;

13. understreger, at det er nødvendigt at forbedre kommunikationen på lokalt og regionalt niveau, hvad angår forskellen mellem tvungen og ikke-tvungen migration og mellem ansøgere om og modtagere af international beskyttelse, for at lokalsamfundene kan få et oplyst og positivt billede af personer under international beskyttelse.

Modtagelsesdirektivet

14. støtter, at dette direktiv kombinerer foranstaltninger, der vedrører modtagelsesstandarder for såvel asylansøgere som personer, der søger subsidiær beskyttelse;

15. henviser i forbindelse med harmoniseringen af modtagelsesstandarder til, at den sociale bistand, der gives til asylansøgere på bolig-, velfærds-, sundheds-, uddannelses-, og beskæftigelsesområdet, bør gives på et niveau, der sikrer, at de i hvert fald ikke stilles bedre end lokalbefolkningen;

16. mener, at de foreslåede menneskerettighedsgarantier, herunder de særlige foranstaltninger for sårbare personer, bør finde anvendelse på alle former for procedurer, inklusive alle former for ekstraterritoriale procedurer som omhandlet i punkt 5.2.3 i den strategiske plan. Yderligere skridt i denne retning kræver nøje undersøgelser, navnlig for at sikre, at systemet er lovligt, effektivt og hensigtsmæssigt.

Frihedsberøvelse: artikel 8-11

17. bifalder i høj grad, at artikel 8, stk. 1, slår fast, at en person ikke kan frihedsberøves alene med den begrundelse, at vedkommende ansøger om international beskyttelse. Dette stemmer overens med Regionsudvalgets opfordring under punkt 16 i udvalgets første udtalelse om det fælles europæiske asylsystem. Udvalget erkender, at de kompetente myndigheder kan have gode grunde til at frihedsberøve visse ansøgere, såsom ansøgere, der med stor sandsynlighed vil gå under jorden.

Adgang til arbejdsmarkedet efter 6 måneder: artikel 15

18. er enig i, at disse forslag kan være til gavn for såvel asylansøgeren som medlemsstaten, selvom udvalget erkender, at forslaget er kontroversielt for enkelte medlemsstater, særligt de lande, der oplever en stigende arbejdsløshed, og som er underlagt et pres på grund af en udsat geografisk placering. Udvalget bifalder, at det i artikel 15, stk. 2 i det omarbejdede direktiv om minimumsstandarder for modtagelse slås fast, at »medlemsstaterne beslutter, på hvilke vilkår ansøgeren får adgang til arbejdsmarkedet«;

19. gentager sin holdning til integrationspolitikken, der blev fremført i punkt 34-38 i den første udtalelse om det fælles europæiske asylsystem, og henleder opmærksomheden på sin udtalelse af 11. oktober 2007 om »Anvendelse af den samlede migrationsstrategi ved EU's grænser« (CdR 64/2007 fin), konklusionerne fra den konference om »Regionernes og byernes rolle i forvaltningen af migrationsstrømme«, der blev afholdt i oktober 2007 på Tenerife, og som var arrangeret af Regionsudvalget og regeringen på De Kanariske Øer, udtalelsen af 15. juni 2006 om »Beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa« (CdR 53/2006), hvor integrationspolitikken blev diskuteret, og udtalelsen af 12. februar 2009 om »De lokale og regionale myndigheders centrale rolle i integrationspolitikken« (CdR 212/2008) samt konklusionerne fra Athen-seminaret i oktober 2008 om »Regionernes og byernes rolle i integrationen af indvandrere«, der blev arrangeret af Regionsudvalget og den lokale forening af by- og landkommuner i Attika;

20. bekræfter anbefalingen fra punkt 4 i sin første udtalelse om det fælles europæiske asylsystem, som gik på, at EU-lovgivningen bør kræve, at medlemsstaterne opretter et netværk af regionale myndigheder med henblik på at integrere indvandrerne på en informeret måde.

Regler om materielle modtagelsesforhold og lægebehandling: artikel 17-20

21. mener, at det er problematisk at kræve, at de nationale regler for social bistand skal gælde for asylansøgere og opfordrer i stedet til, at man overvejer at indføre europæiske minimumsstandarder til sikring af grundlæggende ydelser;

22. anerkender, at disse bestemmelser vedrørende materielle ydelser har særlig betydning for de lokale og regionale myndigheder, der spiller en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af bolig-, velfærds-, sundheds- og uddannelsespolitikker. I de tilfælde, hvor det er op til medlemsstaterne at afgøre, hvordan de vil gennemføre disse standarder, bør de lokale og regionale myndigheder forsikres om, at de vil modtage forholdsmæssig finansiel støtte på de områder, hvor de er blevet tildelt yderligere opgaver;

23. ser et behov for at uddanne de lokale og regionale embedsmænd, der anmodes om at foretage den behovsvurdering, der foreslås i disse bestemmelser med henblik på at sikre, at bidrag til dækning af omkostningerne forbundet med materielle modtagelsesfaciliteter eller lægebehandling ikke unødvendigt tages fra ansøgerne om international beskyttelse selv.

Bestemmelser vedrørende personer med særlige behov: artikel 21-24

24. gentager sin dybe bekymring for sårbare personer (punkt 29-33 i udvalgets første udtalelse om det fælles europæiske asylsystem) og bifalder de tiltag, der tages til håndtering af dette spørgsmål. Udvalget gør opmærksom på, at man i den forbindelse bør være særlig opmærksom på de sundhedsbehov, som ansøgere om international beskyttelse kan have som følge af skader, dårlig ernæringstilstand og psykiske traumer. Eftersom sundhedsydelser ofte tilvejebringes på lokalt og regionalt niveau, er det nødvendigt at undersøge, identificere og lette byrderne for visse regioner.

Behandling af ansøgere, der har fået afslag på international beskyttelse

25. erkender, at en harmonisering af behandlingen af ansøgere, der har fået afslag, kan begrænse sekundær migration. Imidlertid må det være tilladt at træffe foranstaltninger, som skal opmuntre de berørte personer til at rejse frivilligt. Disse foranstaltninger bør ikke berøre nødvendig lægehjælp eller støtte til livets opretholdelse, som kommer denne personkreds til gode;

26. understreger, at tvungen fattigdom og nægtelse af lægehjælp aldrig bør anvendes som et instrument i den del af indvandrings- og asylpolitikken, der vedrører udsendelsen af ansøgere, der har fået afslag på international beskyttelse.

Mindreårige

27. bifalder, at direktivet om modtagelsesvilkår og de andre omarbejdede instrumenter vedrørende det fælles europæiske asylsystem II nu giver en klar definition af en mindreårig, nemlig »en tredjelandstatsborger eller en statsløs person under 18 år«. Det må ligeledes hilses velkomment, at hvert instrument giver mindreårige yderligere beskyttelse. Mens en person, der er identificeret som mindreårig, vil nyde godt af disse standarder, er der imidlertid tale om en mangelfuld beskyttelse af ansøgere om international beskyttelse, hvis alder betvivles af den medlemsstat, der modtager ansøgeren, behandler og træffer afgørelse om ansøgningen eller anvender Dublin-kriterierne;

28. bemærker, at de materielle modtagelsesforhold vil være det første aspekt af det fælles europæiske asylsystem, som ansøgere om international beskyttelse stifter bekendtskab med. Det har derfor afgørende betydning, at ansøgerne, i de tilfælde hvor deres alder betvivles, behandles som mindreårige, indtil det er bevist, at de ikke er det (under passende hensyntagen til andre ansøgers rettigheder og sikkerhed); at de altid behandles human og værdigt, og at de juridiske standarder for procedurer til aldersbestemmelse overholdes, særligt når der er tale om lægeundersøgelser. Hvis en ansøgers alder fejlvurderes i denne fase, kan resultatet blive, at barnet, der søger om international beskyttelse, på et forkert grundlag nægtes den ekstra beskyttelse, som lovgivningen i det fælles europæiske asylsystem sikrer for mindreårige;

29. erkender, at levering af tjenesteydelser til uledsagede mindreårige eller store grupper af mindreårige sætter nogle lokale og regionale myndigheder under et usædvanligt stort pres, og anbefaler derfor, at der stilles tilstrækkeligt med ressourcer til rådighed for disse myndigheder.

Den omarbejdede Dublin-forordning

30. bemærker, at forslaget har særlig betydning for regionerne, eftersom asylansøgere i henhold til Dublin-systemet kan tilbagesendes til den medlemsstat, som de først ankom til, hvilket sætter medlemsstater og regioner ved EU's grænser samt indrejeknudepunkter under pres;

31. bifalder målsætningen om at gøre asylsystemet mere effektivt, men kun hvis dette går hånd i hånd med en konsekvent anvendelse af harmoniserede standarder og procedurer for modtagelse og tildeling af flygtningestatus. Dette sikrer, at medlemsstater, der sender tredjelandstatsborgere tilbage til en anden medlemsstat, ikke begår brud på deres forpligtelser i henhold til international menneskerettighedsret, herunder retten til respekt for familielivet, barnets tarv og princippet om non-refoulement, herunder princippet om indirekte non-refoulement, i medfør af artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 33 i FN's flygtningekonvention af 1951 og artikel 3 i FN's konvention mod tortur fra 1984. Bestemmelserne i forordningsforslaget bør først træde fuldstændigt i kraft, når det reviderede »modtagelsesdirektiv«, »direktivet om procedurer« og »direktivet om flygtningestatus« er blevet fuldt gennemført;

32. bifalder artikel 6 om beskyttelse af uledsagede mindreårige rettigheder, der i et vist omfang imødekommer de bekymringer, som Regionsudvalgets gav udtryk for i sin første udtalelse om det fælles europæiske asylsystem (punkt 29-33). Der bør indføres standarder for en effektiv beskyttelse af andre sårbare personer, såsom gravide og handicappede. Forordningen bør også beskæftige sig med de eksisterende mangler i forbindelse med bevarelse af familiens enhed;

33. bifalder i høj grad, at artikel 27 slår fast, at en person ikke kan frihedsberøves alene med den begrundelse, at vedkommende ansøger om international beskyttelse. Dette stemmer overens med Regionsudvalgets opfordring under punkt 16 i sin første udtalelse om det fælles europæiske asylsystem;

34. bifalder forslaget i artikel 31 til procedurer for ophævelse af bestemmelserne i denne forordning, når en medlemsstat står i en særligt akut situation, som påfører dens modtagelseskapacitet en ekstraordinært stor byrde;

35. foreslår, at der oprettes en formel kommunikationskanal mellem regionerne og Kommissionen, for at Kommissionen bedre kan vurdere situationer, hvor det kan være nødvendigt for den at anvende sin beføjelse ifølge artikel 31, stk. 2, hvis forholdene i den pågældende medlemsstat som helhed ikke opfylder kravene i henhold til artikel 31, stk. 1. Imidlertid bør Kommissionen, for at undgå en overdreven anvendelse af disse bestemmelser, nøje overvåge situationen for at vurdere, om der reelt er tale om en akut situation eller om en manglende overholdelse af direktivet om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og direktiv 2005/85/EF giver anledning til at indlede overtrædelsesprocedurer efter EF-traktatens artikel 226.

Det omarbejdede direktiv om procedurer

36. bifalder erkendelsen af, at harmoniseringen af proceduremæssige standarder bør gå hånd i hånd med bedre standarder i behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse. Dette har den fordel, at det vil tage kortere tid at nå frem til en afgørelse. Lange evalueringsperioder kan have en negativ indvirkning på en persons fysiske og psykiske velvære, hvilket kan gøre et betydeligt indhug i lokale og regionale ressourcer. Selv i de tilfælde, hvor beslutningstagningen snarere foregår på nationalt (og ikke regionalt) plan, kan forsinkelser føre til, at der lægges unødigt pres på det lokale og regionale niveau, hvor høringscentre og domstole er beliggende.

Det omarbejdede direktiv om flygtningestatus

37. bifalder erkendelsen af, at harmoniseringen af standarder for anerkendelse af flygtningestatus skal gå hånd i hånd med »bedre standarder«. I betragtning af den humanitære sammenhæng, som enhver lovgivning om flygtningespørgsmål indgår i, bør man først og fremmest søge at løse problemet med den manglende sammenhæng i tildelingen af flygtningestatus, og derefter

problemet med sekundær migration som følge af forskelle i materielle modtagelsesforhold og politikker for arbejdsmarkedsadgang. Følgerne af et uberettiget afslag på international beskyttelse er særligt alvorlige;

38. bifalder den større fokus på subsidiær beskyttelse. Udvalget er tilfreds med den opmærksomhed som punkt 3.3 i den strategiske plan i særlig grad tildeler en forbedret anvendelse af den såkaldte »alternative flugtmulighed« i hjemlandet. Denne »mulighed« bør aldrig anvendes til at dække over refolement;

39. anerkender, at en højere kvalitet i beslutningstagningen vedrørende asyl og subsidiær beskyttelse, der omfatter udveksling af bedste praksis for, hvordan eksisterende eller foreslået lovgivning skal fortolkes, vil reducere antallet af klagesager (som er højt i nogle stater). Dette kan ligeledes bidrage til, at flere af dem, der har fået afslag på international beskyttelse, frivilligt vender hjem. Positive resultater på begge områder vil begrænse det uforholdsmæssigt store pres, som regionerne sættes under, når de skal hjælpe personer, der er udelukket fra national støtte;

40. gentager, at fordrevne personer, ifølge international lov, har ret til at søge om international beskyttelse, selvom de er rejst illegalt ind i EU, og insisterer derfor på, at omstændighederne vedrørende indreisen til EU ikke må lægges ansøgerne om international beskyttelse til last, særligt når der er tale om ofre for menneskehandel;

41. bemærker, at »troværdighed« ikke udgør en del af den internationale eller europæiske flygtningedefinition, men at mange ansøgninger om international beskyttelse ikke desto mindre afvises af troværdighedsgrunde. Ansøgere, der nægtes international beskyttelse, kan have brug for betydelig støtte fra de lokale og regionale myndigheder, inden de forlader EU, og det har derfor afgørende betydning, at ansøgninger ikke uretmæssigt afvises af troværdighedsgrunde;

42. anbefaler, at det omarbejdede direktiv om flygtningestatus i højere grad gør det klart, at bestemmelserne vedrørende troværdighed (for nærværende artikel 4, stk. 5) er et supplement til flygtningedefinitionen: de redegør for de omstændigheder, hvor en persons udokumenterede påstande kan anvendes i bevisførelsen og bidrage til opfyldelsen af bevisbyrden med hensyn til en dokumentation af behovet for international beskyttelse.

Praktisk samarbejde

43. fremhæver behovet for, at der etableres netværk til udveksling af information og bedste praksis vedrørende asylspørgsmål på lokalt og regionalt plan, samt at der gives den nødvendige finansielle støtte til netværksaktiviteterne;

44. bifalder beslutningen om at etablere den europæiske asylstøttemyndighed og mener, at en sådan aktivt vil bidrage til en forbedring af internationale standarder og en mere sammenhængende strategi;

45. mener, at Regionsudvalget bør nævnes under punkt 17 i forslaget til forordning under »andre fællesskabsinstitutioner« (artikel 49);

46. fremhæver betydningen af forskning og sammenlignende undersøgelser, når det drejer sig om at forbedre bevisgrundlaget på såvel politisk som praktisk plan. De lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i den forbindelse. De lokale og regionale myndigheder bør nævnes i forbindelse med »Udveksling af oplysninger og god praksis« (artikel 3) og »Indsamling og udveksling af oplysninger« (artikel 11);

47. ønsker en præcisering af den foreslåede lovgivningsmæssige ramme og indikatorer til evaluering af effektiviteten af politiske tiltag og praksis;

48. anbefaler, at der udformes finansieringsprogrammer, der er tilgængelige for lokale og regionale myndigheder, med henblik på at fremme offentlighedens kendskab til asylområdet på områder, hvor dette kan forbedre oplysningsniveauet og integrationen. Det rådgivende forum bør omfatte de lokale og regionale myndigheder samt Regionsudvalget;

49. anbefaler derudover, at den europæiske asylstøttemyndighed bør spille en nøglerolle i etableringen af relationer med tredjelande, ngo'er og internationale organer;

50. fremhæver kraftigt de lokale og regionale myndigheders bidrag til opnåelsen af høje standarder for den praktiske forvaltning af asylansøgere og flygtninge. Derudover er uddannelsen af personale ved grænseovergange, i modtagelsescentre og genbosættelsesfaciliteter afgørende for en styrkelse af de internationale beskyttelsesprogrammer;

51. er dybt bekymret over, at de lokale og regionale myndigheder ikke er repræsenteret i bestyrelsen, og anbefaler, at forvaltningen af den europæiske asylstøttemyndighed styrkes, ved at repræsentanter for Regionsudvalget inddrages og høres regelmæssigt.

En retfærdig fordeling af ansvar og solidaritet inden for EU

52. bemærker, at solidaritet medlemsstaterne imellem ganske vist anerkendes som værende et nøgleelement i forslagene, særligt med hensyn til ændringerne i Dublin II-forordningen, men at forslagene i høj grad lader det være op til medlemsstaterne at afgøre, hvordan de vil gennemføre de pågældende politikker. Det

er vigtigt at indse, at der er behov for byrdefordeling og solidaritet mellem medlemsstaterne, og at dette også gælder inden for de enkelte medlemsstater;

53. giver på ny udtryk for sin tilfredshed med den praktiske støtte, som medlemsstaterne kan modtage fra Den Europæiske Flygtningefond og Den Europæiske Tilbagesendelsesfond, hvilket også kom til udtryk under punkt 46 i udvalgets første rapport om det fælles europæiske asylsystem. Disse fonde vil have særlig betydning for en vellykket gennemførelse af »modtagelsesdirektivet« og »direktivet om procedurer«. Udvalget vil gerne have et tilsagn om, at de lokale og regionale myndigheder vil få direkte adgang til disse fonde og få indflydelse på overvågningen af den støtte, som tildeles herigennem;

54. bifalder foreløbigt muligheden for en fælles behandling i EU af specifikke sager på betingelse af, at der tages nøje hensyn til menneskerettighederne og princippet om, at den enkelte sag betragtes individuelt.

Ekstern solidaritet

55. anerkender betydningen af frivillig genbosættelse og bifalder forslagene om forbedringer. Udvalget ser gerne en bekræftelse af, at der vil blive indført mekanismer til høring af lokale og regionale myndigheder på dette område, navnlig på grund af den vigtige rolle, som de spiller for en vellykket integration af flygtninge og andre personer under international beskyttelse. Udvalget påpeger, at regionerne kunne nyde godt af en konstruktiv, forvaltet migration, hvis den frivillige genbosættelse forvaltes fornuftigt.

Etablering af et fælles EU-genbosættelsesprogram

56. bifalder disse meddelelser fra Kommissionen og mener, at dette initiativ vil fremme solidariteten i den praktiske genbosættelse samt forbedre standarderne i alle medlemsstater, særligt med hensyn til de lokale myndigheders rolle i forbindelse med modtagelse, genbosættelse og integration af genbosatte personer;

57. er særlig tilfreds med udviklingen i ekspertgruppen om genbosættelse og fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i modtagelses- og genbosættelsesprocesserne. Deres bidrag til kortlægningen af behov, årlige prioriteter og udveksling af bedste praksis må anerkendes som en aktørs ekspertise i denne gruppe;

58. anmoder om, at tilstrækkelige midler fra den finansieringspulje, som Kommissionen vil stille til rådighed for støtte til genbosatte personer, gives til lokale og regionale myndigheder, der spiller en nøglerolle for den vellykkede gennemførelse af EU's genbosættelsesprogram.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Forslag til et modtagelsesdirektiv (KOM(2008) 815) – artikel 2 c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
»familiemedlemmer«: for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig i samme medlemsstat i forbindelse med dennes ansøgning om international beskyttelse:	»familiemedlemmer«: for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig i samme medlemsstat i forbindelse med dennes ansøgning om international beskyttelse:
i) asylansøgerens ægtefælle eller dennes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov	i) asylansøgerens ægtefælle eller dennes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov
ii) mindreårige børn af par som omhandlet i nr. i) eller af asylansøgeren, på betingelse af at de er ugifte og økonomisk afhængige af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret	ii) mindreårige børn af par som omhandlet i nr. i) eller af asylansøgeren, på betingelse af at de er ugifte og økonomisk afhængige af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret
iii) gifte mindreårige børn af par som omhandlet i nr. i) eller af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som fastsat i national ret, hvis deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen med asylansøgeren	iii) gifte mindreårige børn af par som omhandlet i nr. i) eller af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som fastsat i national ret, hvis deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen med asylansøgeren
iv) asylansøgerens far, mor eller værge, hvis asylansøgeren er mindreårig og ugift, eller hvis vedkommende er mindreårig og gift, men vedkommendes tarv varetages bedst ved, at han eller hun bor sammen med sin far, mor eller værge	iv) iii) asylansøgerens far, mor eller værge, hvis asylansøgeren er mindreårig og ugift, eller hvis vedkommende er mindreårig og gift, men vedkommendes tarv varetages bedst ved, at han eller hun bor sammen med sin far, mor eller værge
v) mindreårige ugifte søskende til asylansøgeren, hvis sidstnævnte er mindreårig og ugift, eller hvis asylansøgeren eller dennes søskende er mindreårige og gift, men det for én eller flere af dem forholder sig således, at deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen	v) iv) mindreårige ugifte søskende til asylansøgeren, hvis sidstnævnte er mindreårig og ugift, eller hvis asylansøgeren eller dennes søskende er mindreårige og gift, men det for én eller flere af dem forholder sig således, at deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen

Begrundelse

Kommissionens forslag indebærer en udvidelse af familiebegrebet. Dette ville føre til en kraftig stigning i antallet af personer, som gør krav på bistandsydelse. Den oprindelige definition af bistandsberettigede bør derfor bibeholdes.

Ændringsforslag 2

Forslag til et modtagelsesdirektiv (KOM(2008) 815) – artikel 6 – nyt stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	1. Medlemsstaterne skal værne om den enkeltes retssikkerhed, så også asylansøgere uden ID-dokumenter i enhver henseende kan garanteres en human og retssikker behandling. <u>Konsekvenserne af at have anvendt en fiktiv eller lånt identitet eller have indgivet forfalskede, efterlignede eller ugyldige dokumenter følger af den gældende lovgivning om retten til international beskyttelse.</u>

Begrundelse

Så længe identiteten ikke er blevet fastslået med største sikkerhed, er det vigtigt, at hver asylansøger behandles retssikkert. Det er vigtigt at indlede artiklen med dette grundlæggende standpunkt, baseret på menneskets værdighed og princippet om alle menneskers ligestilling.

*Ændringsforslag 3***Forslag til et modtagelsesdirektiv (KOM(2008) 815) – artikel 15 – stk. 4**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Af arbejdsmarkedspolitiske hensyn kan medlemsstaterne give forrang til EU-borgere og statsborgere fra stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold.	Af arbejdsmarkedspolitiske hensyn kan medlemsstaterne give forrang til EU-borgere og statsborgere fra stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold.

Begrundelse

Hvad angår den af Kommissionen foreslåede uindskrænkede adgang til arbejdsmarkedet, må der insisteres på, at der indrømmes mulighed for at give forrang til egne statsborgere, EU-borgere og statsborgere fra EØS-lande. Den nuværende ordlyd i direktivets artikel 15, stk. 4 bør derfor bevares.

*Ændringsforslag 4***Forslag til et modtagelsesdirektiv (KOM(2008) 815) – artikel 20 – nye stk. 6, 7 og 8**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>6. Medlemsstaterne kan ikke inddrage eller indskrænke materielle modtagelsesforhold for ansøgere, der har fået afslag på international beskyttelse, før der er udformet en plan for deres udvisning eller frivillige tilbagesendelse.</u></p> <p><u>7. Tvungen fattigdom, eller truslen herom, må aldrig anvendes med det formål at tvinge ansøgere, der har fået afslag, til at vende tilbage til oprindelseslandet.</u></p> <p><u>8. Nægtelse af lægehjælp, eller truslen herom, må aldrig anvendes med det formål at tvinge ansøgere, der har fået afslag, til at vende tilbage til oprindelseslandet.</u></p>

Begrundelse

Disse bestemmelser er nødvendige med henblik på at sikre overholdelsen af de europæiske menneskerettighedsstandarder, særligt artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Inddragelse eller indskrænkning af de materielle modtagelsesforhold opmuntrer ansøgere, som har fået afslag, til at afbryde enhver kontakt til værtsmedlemsstaten. Dette kan lægge hindringer i vejen for en eventuel udvisning eller opmuntre til sort arbejde. De finansielle følgevirkninger, som er forbundet med at opretholde materielle modtagelsesfaciliteter for ansøgere, som har fået afslag, giver medlemsstaterne et incitament til at forbedre udvisningsprocedurerne og de frivillige tilbagesendelsesordninger (fattigdom og nægtelse af adgang til sundhedsydelser kan ikke være incitamenter for tilbagesendelser, der betegnes som frivillige; der er i sådanne tilfælde tale om en ulovlig form for tvungen tilbagesendelse). Imidlertid kan det øgede skatteprovenu, såfremt man giver ansøgere om international beskyttelse adgang til arbejdsmarkedet senest 6 måneder efter ankomsten til EU, bidrage til at dække udgifterne forbundet med dette ændringsforslag.

Det er ligeledes nødvendigt at yde lægehjælp til ansøgere, som har fået afslag, for at beskytte folkesundheden. Derudover vil ansøgere, som har fået afslag, og derfor nægtes lægehjælp, typisk henvende sig på et hospital, når deres tilstand er blevet akut. Dette lægger et kraftigt pres på sundhedssektorens budgetter, der i mange medlemsstater forvaltes regionalt.

Ændringsforslag 5

Forslag til et modtagelsesdirektiv (KOM(2008)815) – artikel 20 – stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne kan indskrænke materielle modtagelsesforhold,	Medlemsstaterne kan indskrænke <u>eller inddrage</u> materielle modtagelsesforhold,
hvis asylansøgeren	hvis asylansøgeren
a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller	a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller
b) undlader at overholde sin mødepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller	b) undlader at overholde sin mødepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller
c) allerede har indgivet en asylansøgning i samme medlemsstat.	c) allerede har indgivet en asylansøgning i samme medlemsstat.

Begrundelse

Kommissionen indskrænker med sit forslag meget kraftigt mulighederne for inddragelse af materielle modtagelsesforhold, hvilket indebærer, at asylansøgerne ikke længere effektivt kan tilskyndes til aktivt at medvirke ved asylproceduren. De eksisterende bestemmelser bør derfor bibeholdes.

Ændringsforslag 6

Forslag til et modtagelsesdirektiv (KOM(2008)815) – artikel 21 – stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Medlemsstaterne fastlægger procedurer i den nationale lovgivning for straks, når en ansøgning om international beskyttelse indgives, at afgøre, om ansøgeren har særlige behov, og hvilke behov der i så fald er tale om. Medlemsstaterne skal sikre støtte til personer med særlige behov under hele asylproceduren og sikre hensigtsmæssigt tilsyn med deres situation.	2. a) Medlemsstaterne fastlægger procedurer i den nationale lovgivning for straks, når en ansøgning om international beskyttelse indgives, at afgøre, om ansøgeren har særlige behov, og hvilke behov der i så fald er tale om. Medlemsstaterne skal sikre støtte til personer med særlige behov under hele asylproceduren og sikre hensigtsmæssigt tilsyn med deres situation. b) <u>Når der rejses tvivl om ansøgerens alder i forbindelse med en sag om international beskyttelse, skal medlemsstaten behandle ansøgeren som et barn, indtil det er bevist, at vedkommende ikke er det (under passende hensyntagen til andre ansøgers rettigheder og sikkerhed).</u> c) <u>Medlemsstaterne skal sikre, at de relevante juridiske standarder for procedurer til aldersbestemmelse overholdes, særligt når der er tale om lægeundersøgelser.</u> d) <u>Enhver undersøgelse af uledsagede mindreårige skal udføres under hensyntagen til artikel 17 i direktiv 2005/85/EF.</u>

Begrundelse

Dette skal sikre, at børn ikke på uretmæssig vis nægtes den ekstra beskyttelse for mindreårige, der er indeholdt i forslagene til det fælles europæiske asylsystem II. Det er vigtigt, at aldersbestemmelsen er underlagt passende standarder i denne fase, idet bestemmelserne i »modtagelsesdirektivet« også umiddelbart gælder for omarbejdningen af Rådets forordning 343/2003/EF (Dublin-forordningen) (præambelens punkt 9). Disse regler bør også stemme overens med de detaljerede bestemmelser om uledsagede mindreårige i den nuværende artikel 17 i direktivet 2005/85/EF (direktivet om procedurer) eller dets erstatning.

Ændringsforslag 7

Omarbejdning af Dublin-forordningen (KOM(2008) 820 endelig) – artikel 31

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Når en medlemsstat står i en særligt akut situation, som påfører dens modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, og når overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning til den pågældende medlemsstat ville kunne øge denne byrde, kan den pågældende medlemsstat anmode om, at disse overførsler suspenderes.</p> <p>Anmodningen sendes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde:</p> <p>a) en detaljeret beskrivelse af den særligt akutte situation, som påfører den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, herunder relevante statistikker og dokumentation</p> <p>b) en dokumenteret prognose over den sandsynlige udvikling i situationen på kort sigt</p> <p>c) en dokumenteret forklaring på den yderligere byrde, som overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning ville medføre for den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, herunder relevante statistikker og anden dokumentation.</p> <p>2. Når Kommissionen mener, at forholdene i en medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig med direktiv [...]/.../EF om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og med direktiv 2005/85/EF, kan den efter proceduren i stk. 4 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning skal suspenderes.</p> <p>3. Når en medlemsstat frygter, at forholdene i en anden medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv [...]/.../EF om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og med direktiv 2005/85/EF, kan den anmode om, at alle overførsler af ansøgere til den pågældende medlemsstat efter denne forordning suspenderes.</p>	<p>1. Når en medlemsstat står i en særligt akut situation, som påfører dens modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, og når overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning til den pågældende medlemsstat ville kunne øge denne byrde, kan den pågældende medlemsstat anmode om, at disse overførsler suspenderes.</p> <p>Anmodningen sendes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde:</p> <p>a) en detaljeret beskrivelse af den særligt akutte situation, som påfører den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, herunder relevante statistikker og dokumentation</p> <p>b) en dokumenteret prognose over den sandsynlige udvikling i situationen på kort sigt</p> <p>c) en dokumenteret forklaring på den yderligere byrde, som overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning ville medføre for den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, herunder relevante statistikker og anden dokumentation.</p> <p>2. Når Kommissionen mener, at forholdene i en medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig med direktiv [...]/.../EF om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og med direktiv 2005/85/EF, kan den efter proceduren i stk. 4 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning skal suspenderes.</p> <p>3. Når en medlemsstat frygter, at forholdene i en anden medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv [...]/.../EF om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og med direktiv 2005/85/EF, kan den anmode om, at alle overførsler af ansøgere til den pågældende medlemsstat efter denne forordning suspenderes.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Anmodningen rettes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om situationen i den pågældende medlemsstat, som viser en mulig uoverensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv [...]/.../EF om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og direktiv 2005/85/EF.</p>	<p>Anmodningen rettes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om situationen i den pågældende medlemsstat, som viser en mulig uoverensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv [...]/.../EF om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og direktiv 2005/85/EF.</p>
	<p><u>4. Når en lokal eller regional myndighed frygter, at der er tale om en særligt akut situation, der pålægger denne myndigheds modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en uforholdsmæssig stor byrde set i forhold til medlemsstaten som helhed, og tærsklen for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 ikke er overskredet, kan den lokale eller regionale myndighed formelt anmode Kommissionen om at handle med udgangspunkt i beføjelserne i stk. 2.</u></p>
<p>4. Kommissionen kan efter at have modtaget en anmodning i henhold til stk. 1 eller 3 eller på eget initiativ i henhold til stk. 2 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat skal suspenderes. En sådan beslutning træffes så hurtigt som muligt og senest en måned efter modtagelsen af en anmodning. Beslutningen om at suspendere overførslerne skal begrundes og skal navnlig indeholde:</p>	<p>4 5. Kommissionen kan efter at have modtaget en anmodning i henhold til stk. 1 eller 3 eller på eget initiativ i henhold til stk. 2 alene eller i kombination med stk. 4 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat skal suspenderes. En sådan beslutning træffes så hurtigt som muligt og senest en måned efter modtagelsen af en anmodning. Beslutningen om at suspendere overførslerne skal begrundes og skal navnlig indeholde:</p>
<p>a) en gennemgang af alle de relevante forhold i den medlemsstat, til hvilken overførslerne i givet fald vil blive suspenderet</p> <p>b) en gennemgang af, hvilken indvirkning suspensionen af overførslerne kan få på de andre medlemsstater</p> <p>c) den foreslåede dato, hvor suspensionen af overførslerne skal træde i kraft</p> <p>d) eventuelle særlige betingelser i forbindelse med suspensionen.</p>	<p>a) en gennemgang af alle de relevante forhold i den medlemsstat, til hvilken overførslerne i givet fald vil blive suspenderet</p> <p>b) en gennemgang af, hvilken indvirkning suspensionen af overførslerne kan få på de andre medlemsstater</p> <p>c) den foreslåede dato, hvor suspensionen af overførslerne skal træde i kraft</p> <p>d) eventuelle særlige betingelser i forbindelse med suspensionen.</p>
<p>5. Kommissionen underretter Rådet og medlemsstaterne om beslutningen om at suspendere alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist på en måned fra modtagelsen af underretningen. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en måned efter den dato, hvor en medlemsstat indbragte beslutningen for Rådet.</p>	<p>5 6. Kommissionen underretter Rådet og medlemsstaterne om beslutningen om at suspendere alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist på en måned fra modtagelsen af underretningen. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en måned efter den dato, hvor en medlemsstat indbragte beslutningen for Rådet.</p>
<p>6. Efter Kommissionens beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat er de andre medlemsstater, hvor de ansøgere, hvis overførsler er blevet suspenderet, opholder sig, ansvarlige for behandlingen af de pågældendes ansøgninger om international beskyttelse.</p>	<p>6 7. Efter Kommissionens beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat er de andre medlemsstater, hvor de ansøgere, hvis overførsler er blevet suspenderet, opholder sig, ansvarlige for behandlingen af de pågældendes ansøgninger om international beskyttelse.</p>
<p>Beslutningen om at suspendere overførslerne til en medlemsstat tager behørigt hensyn til behovet for at sikre beskyttelsen af mindreårige og af familiens enhed.</p>	<p>Beslutningen om at suspendere overførslerne til en medlemsstat tager behørigt hensyn til behovet for at sikre beskyttelsen af mindreårige og af familiens enhed.</p>
<p>7. En beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat i henhold til stk. 1 begrundes ydelsen af støtte til nødforanstaltninger som omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF35, efter at den pågældende medlemsstat har anmodet om støtte.</p>	<p>7 8. En beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat i henhold til stk. 1 begrundes ydelsen af støtte til nødforanstaltninger som omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF35, efter at den pågældende medlemsstat har anmodet om støtte.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>8. Overførslerne kan suspenderes i en periode på højst seks måneder. Når grundene til foranstaltningerne stadig foreligger efter seks måneder, kan Kommissionen på anmodning af den pågældende medlemsstat som omhandlet i stk. 1 eller på eget initiativ beslutte at forlænge anvendelsen af foranstaltningerne i en yderligere periode på seks måneder. Stk. 5 finder anvendelse.</p> <p>9. Intet i denne artikel skal fortolkes således, at det giver medlemsstaterne mulighed for at fravige deres generelle pligt til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig denne forordning, direktiv [...]/EF om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og direktiv 2005/85/EF.</p>	<p>8 9. Overførslerne kan suspenderes i en periode på højst seks måneder. Når grundene til foranstaltningerne stadig foreligger efter seks måneder, kan Kommissionen på anmodning af den pågældende medlemsstat som omhandlet i stk. 1 eller på eget initiativ beslutte at forlænge anvendelsen af foranstaltningerne i en yderligere periode på seks måneder. Stk. 5 finder anvendelse.</p> <p>9 10. Intet i denne artikel skal fortolkes således, at det giver medlemsstaterne mulighed for at fravige deres generelle pligt til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig denne forordning, direktiv [...]/EF om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og direktiv 2005/85/EF.</p>

Begrundelse

Dette ændringsforslag tager højde for en situation, hvor visse regioner pålægges en uforholdsmæssig stor byrde set i forhold til medlemsstaten som helhed, og hvor medlemsstaten derfor ikke kan gøre brug af artikel 31, stk. 1, idet situationen i landet samlet set ikke er tilstrækkeligt alvorlig. Til forskel fra udgangspunktet i den eksisterende artikel 31, stk. 1, er der ikke tale om en direkte anmodning om en suspension af overførsler, men om en anmodning om, at Kommissionen gør brug af sine beføjelser ifølge artikel 31, stk. 2. Ændringsforslaget tager derfor højde for de lokale og regionale myndigheders betydning, uden at der dermed er tale om et forsøg på at ligestille dem med medlemsstaterne.

Ændringsforslag 8

Forordning om et europæisk asylstøttekontor (KOM(2009) 66) – artikel 11, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Asylstøttekontoret tilrettelægger, koordinerer og fremmer udvekslingen af oplysninger mellem de nationale asylmyndigheder indbyrdes og mellem Kommissionen og de nationale asylmyndigheder om gennemførelsen af alle retsakter, der henhører under de fællesskabsretlige regler på asylområdet. Det kan med henblik herpå oprette databaser, der bygger på faktuelle og retlige oplysninger samt oplysninger om retspraksis vedrørende retsakter om asyl på nationalt, europæisk og internationalt plan.</p>	<p>1. Asylstøttekontoret tilrettelægger, koordinerer og fremmer udvekslingen af oplysninger mellem de nationale asylmyndigheder indbyrdes og mellem Kommissionen og de nationale asylmyndigheder om gennemførelsen, <u>også på lokalt og regionalt niveau</u>, af alle retsakter, der henhører under de fællesskabsretlige regler på asylområdet. Det kan med henblik herpå oprette databaser, der bygger på faktuelle og retlige oplysninger samt oplysninger om retspraksis vedrørende retsakter om asyl på nationalt, europæisk og internationalt plan.</p>

Begrundelse

En stor del af asylpolitikken gennemføres på regionalt niveau, og derfor er det set i relation til indsamling og udveksling af oplysninger vigtigt, at regionerne høres direkte.

Ændringsforslag 9

Forordning om et europæisk asylstøttekontor (KOM(2009) 66) – artikel 25, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. Bestyrelsen kan indkalde enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i dens møder som observatør.</p>	<p>3. Bestyrelsen kan indkalde enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i dens møder som observatør. <u>En repræsentant for Regionsudvalget indkaldes, når lokale og regionale interesser står på spil.</u></p>

Begrundelse

Dette ændringsforslag anerkender de lokale og regionale myndigheders betydning for og erfaring med asylpolitikken.

*Ændringsforslag 10***Forordning om et europæisk asylstøttekontor (KOM(2009) 66) – artikel 30, stk. 9**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
9. Forretningsudvalget kan indbyde enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i dets møder.	9. Forretningsudvalget kan indbyde enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i dets møder. <u>En repræsentant for Regionsudvalget indbydes, når lokale og regionale interesser står på spil.</u>

Begrundelse

Dette ændringsforslag skal ses parallelt med ændringsforslaget til artikel 25, stk. 3, og det skal sikre, at regionernes ekspertise og erfaring anerkendes og anvendes i fuldt omfang.

*Ændringsforslag 11***Forordning om et europæisk asylstøttekontor (KOM(2009) 66) – artikel 32, stk. 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Asylstøttekontoret arbejder tæt sammen med ikke-statslige organisationer og institutioner i civilsamfundet, der er aktive inden for asylpolitik på nationalt, europæisk eller internationalt plan og opretter med henblik herpå et rådgivende forum.	1. Asylstøttekontoret arbejder tæt sammen med ikke-statslige organisationer og institutioner i civilsamfundet, der er aktive inden for asylpolitik på <u>regionalt</u> , nationalt, europæisk eller internationalt plan og opretter med henblik herpå et rådgivende forum.

Begrundelse

Dette ændringsforslag anerkender ligeledes de regionale myndigheders betydning for og erfaring med asylpolitikken.

Bruxelles, den 7. oktober 2009

Luc VAN DEN BRANDE
*Formand for
 Regionsudvalget*